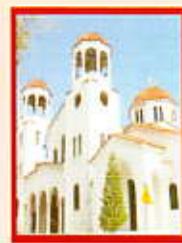

"Ο ΤΡΟΠΑΙΟΦΟΡΟΣ"

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΟΡΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ

ΦΥΛΛΟ 14°/ΕΤΟΣ 5°

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2008

Τὸ νόμα τῆς Θείας τοῦ Χριστοῦ Μεταμορφώσεως στὸ Θαβώριο.

Κτὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴν σωτηρία μας ἔχει βασικὴ θέση τὸ γεγονός αὐτὸ τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ, διποτὶς καὶ δύο ἄλλα προγενέστερα τούτου. Καὶ τὰ τρία αὐτὰ γεγονότα ἀποτελοῦν σημεῖα συγκλονιστικά, μὲ τὰ ὅποια ὁ Πατήρ - ἀπὸ ἀγάπη - δχι μόνο στέλνει τὸν Χριστὸ στὸν κόσμο γιὰ τὴν σωτηρία μας, ἀλλὰ καὶ βεβαιώνει κάθε καλοπροσαίρετο ἄνθρωπο, μὲ στοργὴ καὶ μὲ ἀγάπη, ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι πράγματι Αὐτὸς πὸν ὡρίσθηκε ἀπὸ τὸν Πατέρα γιὰ νὰ ἐργασθεῖ τὴν σωτηρία μας μὲ τὴν λυτρωτικὴ Του παρέμβαση.

Καὶ στὰ τρία αὐτὰ γεγονότα θ' ἀναφερθοῦμε σήμερα μὲ ἀφομῇ τὸν ἑορτασμὸ τοῦ τρίτου ἀπὸ αὐτὰ, πὸν εἶναι ἡ Θεία τοῦ Χριστοῦ Μεταμόρφωση στὸ Ὄρος Θαβώρ. Καὶ τὰ τρία αὐτὰ γεγονότα - σημεῖα, προγραμματισθηκαν ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Θεό, διότι θέλησε νὰ μᾶς βοηθήσει νὰ πιστεύσουμε στὸν Σωτῆρα μας καὶ πιστεύοντάς Τον νὰ πράξουμε τὰ δέοντα γιὰ νὰ οισθοῦμε.

I. Πρῶτο σημεῖο τῶν θείων αὐτῶν ἐνεργειῶν τοῦ Πατέρα πὸν ἀποσκοποῦντε σ' αὐτὸ τὸ σπουδαῖο, εἶναι τὰ πλήθη τῶν Αγγέλων, πὸν ἔχειθηκαν ἀπὸ τὸν οὐρανὸ τὸ βράδυ πὸν γεννήθηκε ὁ Χριστὸς στὴν Βηθλεέμ, στὸ ταπεινὸ σπήλαιο, διότι «ών τὴν τόπος αὐτοῖς ἐν τῷ καταλύματι». Αὐτὴ τὴν ὥρα ὁ Θεὸς θέλησε νὰ δώσει σημεῖο τῆς σπουδαίοτητος τοῦ γεγονότος, τὸ ὅποιο συνέβη τὸ βράδυ ἔκεινο καὶ νὰ μᾶς βεβαιώσει ὅτι τὴν ὥρα αὐτῆ, «μεσούσης τῆς νυκτὸς, ἀπότομος ἐπὶ γῆς ἥλατο ὁ ὀπλάτης τοῦ οὐρανοῦ Θεοῖς Λόγος», γιὰ νὰ ἐπέμψει σωτηρία στὰ ἀνθρώπινα. Γιὰ νὰ γίνει αὐτό, κατὰ τὸ θεῖο σχέδιο, ἀνοίξαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἔχειθηκαν γιλιάδες Αγγέλων πρὸς τὴν γῆ «φίνοντιν τὸν Θεὸν καὶ λεγόντων δόξαν ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ». «Ἐνας ἀτ' αὐτοὶς τοὺς Αγγέλους ἀπεσπάσθη ἀπὸ τὸ πλήθος καὶ πλησίασε τοὺς «ἀγριανοῦντες ποιμένες» καὶ τοὺς ἔδωσε πληροφορία γιὰ τὸ σπουδαῖο γεγονός πὸν συνέβη τὸ βράδυ αὐτὸ στὸν τόπο ἔκεινο: «Ἐτέχημη ὑπὸ σημερον Σωτῆρος ἐν πόλει Δαβὶδ» καὶ τοὺς προέτρεψε νὰ πορευθοῦν ἔκει ὅπου συνετελέσθη τὸ

Ἀρχιμ. Δαμασκηνοῦ Χαλκίτου

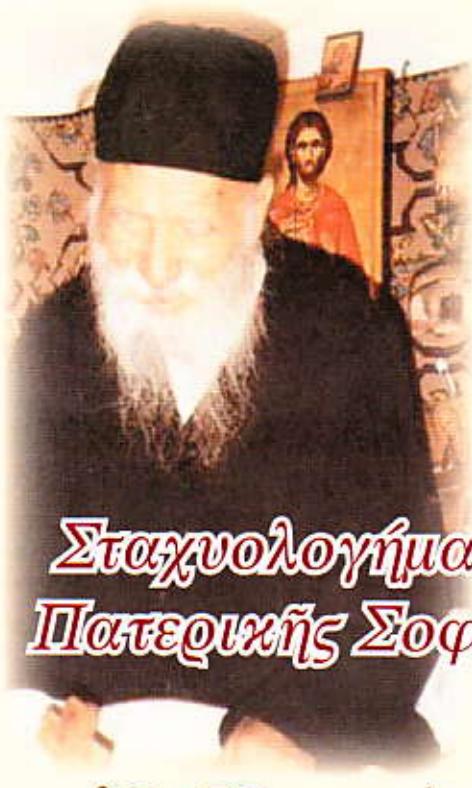
Θαῦμα. Καὶ ἔκεινοι «ἡλθον σπεύσαντες» στὸ σπῆλαιο λέγοντες εἰς ἑαυτούς «διέλθωμεν δὴ ἔως Βηθλεέμ καὶ ἰδωμεν τὸ γεγονός δὲ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν». Ἐτοι αὐτὸι ὑπῆρχαν οἱ πρῶτοι ταπεινοὶ μάρτυρες τῆς ἐνσάρκου παρουσίας τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν κόσμο.

II. Μετὰ τριάντα χρόνια ἀπὸ τοῦτο τὸ γεγονός τῆς Βηθλεέμ, συνέβη ἔνα δεύτερο, πὸν ἀποσκοποῦντε δόπου καὶ τὸ πρότο. Αὐτὸι τὸ δεύτερο γεγονός - σημεῖο συνέβη στὸν Ιορδάνη ποταμό, δόπον «ῳ Ιωάννης ἦ βαπτίζων». Αὐτὸν τὸν Βαπτιστὴ σὲ κάποια στηγὴν πλησίασε ὁ Χριστὸς, ἔνδρας πλέον, καὶ ζήτησε νὰ βαπτισθεῖ. Ο Ιωάννης ἔξεπλάγη ἀπὸ τὸ αἴτημα τοῦ Ἰησοῦ καὶ μὲ συνέπεια εἶπε: «Ἔγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ Σοῦ βαπτισθῆναι καὶ Σὺ ἔχει πρόσμε» Σ' αὐτὰ τὰ λόγια ὁ Χριστὸς πειστικά ἀπαντᾷς: «Οὕτω πρέπον ἐστὶν πληρῶσαι πᾶνσαν δικαιοσύνην». Στὸ σημεῖο αὐτὸ ο Ιωάννης ἐποζωρεῖ καὶ προέβη στὸ βαπτισμα τοῦ Χριστοῦ. Τότε συγκεχριμένως συνέβη τὸ δεύτερο σημεῖο: Οἱ οὐρανοὶ ἀνοίξαν, βλέπει ὁ Ιωάννης νὰ κατεβαίνει «ἐν εἰδεὶ περιστερᾶς» τὸ Ἁγιό Πνεῦμα καὶ νὰ μένει πάνω στὸν Χριστό. Καὶ ἀπὸ τὸ ἄνοιγμα αὐτὸ τοῦ οὐρανοῦ ἀκούγεται μὰ συγχλονιστικὴ φωνὴ μὲ θεῖκό μεγαλεῖο καὶ ἀκατάλυτο κέρος

νὰ λέει: «Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς Μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ηδόνησα». Τὸ μήνυμα αὐτὸ τὸ πῆρε ὁ Ιωάννης. Εἶναι σὲ θέση νὰ τὸ ἐπιτήσει, νὰ τὸ ἀξιολογήσει καὶ νὰ δηγηγηθεῖ σταθερὸ στὸ χρέος του. Νὰ πει στοὺς ἀνθρώπους: «Ἴδε ὁ Αμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου. Καγὼ οὐκ ἔδειν Αὕτον ἄλλὰ ὁ πέμψας με βαπτίζειν, Ἐκεῖνός μοι εἶπεν ἐπ' ὃν ἀν ἴδης τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτόν, οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός». Ο Ιωάννης διέθετε κύρος, γιὰ νὰ ἐπιφέρει ἡ μαρτυρία του ἀποτελέσματα.

III. Καὶ τρία χρόνια ἀργότερα καὶ σαράντα περίπου ἡμέρες πρὸ τοῦ Πάθους συνέβη - στὸ Θαβώριο - τρίτη Θεοφάνεια, γιὰ νὰ πληροφορηθοῦμε τὶ εἶναι ὁ Χριστὸς γιὰ μᾶς. Ἐπάνω στὸ Θαβώριο καὶ «ἐν τῷ προσεύχεσθαι Αὐτὸν» ἐνώπιον τῶν τριῶν προσφιλεστέρων μαθητῶν Του, μετεμορφώθη «καὶ ἐγένοντο τὰ ἱμάτια Αὐτοῦ λευκὰ ὡς ἡ γῆν καὶ τὸ πρόσωπον Αὐτοῦ ἔλαψιν ώς τὸ φῶς». Σ' αὐτὴν τὴν οὐράνια ὀμορφιά τοῦ γεγονότος προσετέθη ἡ φωνὴ τοῦ Πατέρα: «Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ηδόνησα. Αὕτον ἀκούνετε». Οἱ τρεῖς μαθητὲς πήραν τὸ μήνυμα, τὸ μετέφεραν καὶ στοὺς ἑπολοίπους καὶ ὅταν ἤλθε ἡ ὥρα τὸ μετέφεραν «ἔνως ἐσκάπτον τῆς γῆς» δὲλοι μαζί.

Οἱ Ἀγγέλοι τῆς Βηθλεέμ, ἀδελφοί μοι, ὁ Ιωάννης στὸν Ιορδάνη καὶ οἱ τρεῖς κορυφαῖοι μαθητὲς στὸ Θαβώρ, ἔδωσαν τὸ μεγάλο μήνυμα στὸν κόσμο, σύμφωνα μὲ τὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ. Διὰ μέσου τῶν αἰώνων αὐτὸ τὸ μήνυμα εὐχαριστώσας τὸ παίρνουν πολλοί καὶ «ζήλοττοι» τὸ κρατοῦν, γιατὶ ἐννοοῦν ὅτι ὁ Θεός φιπορεῖ νὰ πράξῃ περισσότερα ἢτι δοι μπορεῖ ὁ ἀνθρώπος νὰ ἐννοήσει» (Μῆμψις Χριστοῦ). Άλλες, τραγούρες, ὑπάρχεις μὲ παραφρούρη αὐτὰ τὰ ἀπορρίπτον. Η ἀλαζονεία τοὺς δὲν τὰ καταδέχεται. Άλλητεια, «ὁ Χριστὸς κεῖται εἰς πτῶσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν». Έμεῖς δὲς φροντίζουμε νὰ ἀναγνωρίζουμε τὸν Χριστὸ Σωτῆρα βοηθούμενοι ἀπὸ πολλά, ἄλλα καὶ ἀπὸ τὴν μαρτυρία τῆς Βηθλεέμ, τοῦ Ιορδάνου καὶ τοῦ Θαβωρίου.

Σταχυολογήματα Πατερικῆς Σοφίας

‘Ο Χριστὸς εἶναι φίλος μας

Τὸν Χριστὸν νὰ Τὸν αἰσθανόμαστε φίλο μας. Εἶναι ὁ φίλος μας. Τὸ βεβαιώνει ὁ ἴδιος, ὅταν λέει: «Ὑμεῖς φίλοι μου ἐστέ...». Σὰν φίλο νὰ Τὸν ἀτενίζομε καὶ νὰ Τὸν πλησιάζομε. Πέφτομε; Ἀμαρτάνομε; Μὲ οἰκειότητα, ἀγάπη κι ἐμπιστοσύνη νὰ τρέχομε ποντά Του ὅχι μὲ φόβο ὅτι θὰ μᾶς τιμωρήσει ἀλλὰ μὲ θάρρος, ποὺ θὰ μᾶς τὸ δίδει ἡ αἰσθηση τοῦ φιλου. Νὰ Τὸν ποῦμε: «Κύριε, τὸ ἔκανα, ἔπεσα, συγχώρεσέ με». Ἄλλὰ συγχρόνως νὰ αἰσθανόμαστε ὅτι μᾶς ἀγαπάει, ὅτι μᾶς δέχεται τρυφερά, μὲ ἀγάπη καὶ μᾶς συγχωρεῖ. Νὰ μὴ μᾶς χωρίζει ἀπ’ τὸν Χριστὸν ἡ ἀμαρτία. Όταν πιστεύομε πῶς μᾶς ἀγαπάει καὶ Τὸν ἀγαπᾶμε, δὲν αἰσθανόμαστε ἔνοικαὶ χωρισμένοι ἀπ’ Αὐτόν, οὕτε ὅταν ἀμαρτάνομε. Ἐχομε ἔξασφαλίσει τὴν ἀγάπη Του κι ὅπως καὶ νὰ φερθοῦμε, ξέρομε ὅτι μᾶς ἀγαπάει.

Ἄν ἀγαπᾶμε Τὸν Χριστὸν πραγματικά, δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ χάσσομε τὸν σεβασμό μας σ’ Ἐκεῖνον. Ἐδὼ ισχύει ἐκεῖνο τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: «Τις ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλῖψις ἢ στενοχωρία... πέπεισμα γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος, οὔτε ζωὴ... οὔτε ὑψωμα, οὔτε βάθος... δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν». Εἶναι μία σχέση ἀνώτερη, μοναδική, ἡ σχέση τῆς ψυχῆς μὲ τὸν Θεό, ποὺ δὲν τὴν διασπᾶ τίποτα καὶ δὲν τὴν φοβίζει, οὔτε τὴν κλονίζει τίποτα.

Τὸ Εὐαγγέλιο, βέβαια, λέει μὲ συμβολικές λέξεις γιὰ τὸν ἄδικο, ὅτι θὰ βρεθεῖ ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει «ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὁδόντων», διότι μακρὸν τοῦ Θεοῦ ἔτσι εἶναι. Καὶ ἀπὸ τοὺς νηπτικοὺς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας πολλοὶ ὅμιλοι γιὰ φόβο θανάτου καὶ Κολάσεως. Λένε: «Ἐχει μνήμην θανάτου διηγενῶς». Αὐτὲς οἱ λέξεις, ἀν τὶς ἐξετάσομε βαθιά, δημιουργοῦν τὸν φόβο τῆς Κολάσεως. Ο ἄνθρωπος, προσπαθώντας ν’ ἀποφύγει τὴν ἀμαρτία, κάνει αὐτὲς τὶς σκέψεις, γιὰ νὰ κυριευθεῖ ἡ ψυχὴ του ἀπ’ τὸν φόβο τοῦ θανάτου, τῆς Κολάσεως καὶ τοῦ Διαβόλου.

Όλα ἔχουν τὴν σημασία τους, τὸν χρόνο καὶ τὴν περίστασή τους. Ή ἔννοια τοῦ φόβου εἶναι καλὴ γιὰ τὰ πρῶτα στάδια. Εἶναι γιὰ τοὺς ἀρχαρίους, γι’ αὐτοὺς ποὺ ζεῖ μέσα τους ὁ παλαιὸς ἄνθρωπος. Ο ἄνθρωπος ὁ ἀρχάριος, ποὺ δὲν ἔχει ἀκόμη λεπτυνθεῖ, συγχρατεῖται ἀπ’ τὸ κακὸ μὲ τὸν φόβο. Καὶ ὁ φόβος εἶναι ἀπαραίτητος, ἐφ’ ὅσον εἴμαστε ὑλικοὶ ἄνθρωποι καὶ χαμερπεῖς. Άλλ’ αὐτὸς εἶναι ἔνα στάδιο, ἔνας χαμηλὸς βαθμὸς σχέσεως μὲ τὸ θεῖον. Τὸ πᾶμε στὴν συναλλαγή, προκειμένου νὰ κερδίσουμε τὸν Παράδεισο ἡ νὰ γλιτώσουμε τὴν Κόλαση. Αὐτό, ἀν τὸ καλοεξετάσομε, δείχνει κάποια ἰδιοτέλεια, κάποιο συμφέρον. Έμένα δὲν μοῦ ἀφέσει αὐτὸς ὁ τρόπος. Όταν ὁ ἄνθρωπος προχωρήσει καὶ μπει στὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, τὶ τοῦ χρειάζεται ὁ φόβος; Ό, τι κάνει, τὸ κάνει ἀπὸ ἀγάπη κι ἔχει πολὺ μεγαλύτερη ἀξία αὐτό. Τὸ νὰ γίνει καλὸς ἄνθρωπος ἀπὸ φόβο στὸν Θεό κι ὅχι ἀπὸ ἀγάπη, δὲν ἔχει τόση ἀξία.

Προχωρώντας, καὶ τὸ Εὐαγγέλιο μᾶς δίνει νὰ καταλάβομε πῶς ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ Παράδεισος. Πῶς τὸ λέει ὁ Εὐαγγελιστῆς Ιωάννης: «Φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ’ ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος οὐλασιν ἔχει· ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελεώται ἐν τῇ ἀγάπῃ». Προσπαθώντας διὰ τοῦ φόβου, μπαίνομε σιγά-σιγά στὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Πάει τότε ἡ Κόλαση, πάει ὁ φόβος, πάει ὁ θάνατος. Ένδιαφερόμαστε μόνο γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Κάνομε τὸ πᾶν γι’ αὐτὴ τὴν ἀγάπη. Ό, τι ὁ γαμπρὸς γιὰ τὴν νύφη.

Ἄν θελήσουμε καὶ Τὸν ἀκολουθήσουμε, καὶ τούτη ἡ ζωὴ μὲ τὸν Χριστὸν εἶναι χαρά, ἔστω καὶ μέσα σὲ δυσκολίες. Όπως τὸ λέει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: «Χαίρω ἐν τοῖς παθήμασί μου». Αὐτὴ εἶναι ἡ θησκεία μας, ἐκεῖ πρέπει νὰ πᾶμε. Δὲν εἶναι τὰ τυπικά, δοσο εἶναι νὰ ζεῖ κανεὶς μὲ τὸν Χριστό. Όταν αὐτὸς τὸ πετύχεις, τὸ ἄλλο θέλεις; Κέρδισες τὸ πᾶν. Ζεῖς τὸν Χριστὸν καὶ ὁ Χριστὸς ζεῖ μέσα σου. Όλα μετὰ εἶναι πολὺ εὔκολα, ἡ ὑπακοή, ἡ ταπείνωση, ἡ εἰρήνη.

Γέρων Πορφύριος Κανσοκαλυβίτης

Ἄδελφοί μου
Χριστιανοί, προσέχετε,
όσο μπορεῖτε, νὰ μὴ λέτε
ψέματα, γιατὶ τὸ ψέμα εἶναι
έφευρεση τοῦ Διαβόλου καὶ
ὁ Διάβολος εἶναι ὁ πατέρας
τοῦ ψεύδοντος. Ἐπομένως,
ὅσοι εἶναι ψεῦτες, ἔχουν
πατέρα τους τὸν Διάβολο
καὶ μοιάζουν μ' αὐτὸν καὶ
τὸν ἔχουν πατέρα, καθὼς τὸ
ἀναφέρει καὶ ὁ Κύριος μας
στὴν Ἁγία Γραφή, λέγοντας:
«Ο πατέρας ποὺ ἔχετε ἐσεῖς

εἶναι ὁ Διάβολος, κι ὅσα ἐπιθυμεῖ ὁ πατέρας σας,
αὐτὰ τὸ θέλετε νὰ κάνετε. Ἐκεῖνος ἔξ ἀρχῆς ἤταν
ἄνθρωποκτόνος καὶ δὲν μπόρεσε νὰ σταθεῖ μέσα
στὴν ἀλήθεια, γιατὶ δὲν ὑπάρχει μέσα του τίποτε
τὸ ἀληθινό. Ὄταν λέει ψέματα, ἐκφράζει τὸν ἑαυτό
του, γιατὶ εἶναι ψεύτης καὶ εἶναι ὁ πατέρας τοῦ
ψεύδοντος». Αντίθετα, ὅσοι λένε τὴν ἀλήθεια, ἔχουν
ώς πατέρα τους τὴν ἀλήθεια, ποὺ εἶναι ὁ Θεὸς καὶ
ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Καὶ εἶναι γεννημένοι ἀπὸ τὴν
Ἀλήθεια, καθὼς μᾶς λέει ὁ «ἀγαπημένος» μαθητὴς
Ἰωάννης: «Παιδιά μου, ἀς μὴν ἀγαπᾶμε μὲ λόγια καὶ
ώραιες φράσεις, ἀλλὰ μὲ ἔργα καὶ ἀγάπη ἀληθινή. Ἀπ'
αὐτὸ θὰ καταλάβουμε ὅτι εἴμαστε παιδιὰ τῆς
ἀλήθειας».

Ἐσεῖς εἰστε Χριστιανοί καί, μὲ τὴν χάρη τοῦ
Αγίου Βαπτίσματος, ἀπογυμνωθήκατε ἀπὸ τὸν
παλαιὸ ἄνθρωπο καὶ ἐνδυθήκατε τὸν Χριστό, ποὺ
εἶναι ἡ ἀλήθεια, ὅπως τὸ λέει καὶ ὁ Ἰδιος: «Ἐγώ
εἰμι ἡ ὁδός, ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή». Πῶς τολμάτε
λοιπὸν ν' ἀφήνετε τὴν ἀλήθεια καὶ νὰ προτιμάτε τὸ
ψεύδος; Δὲν σκέπτεσθε ὅτι μὲ τὶς ψευδολογίες σας
αὐτὲς ξεντύνεσθε τὸν Χριστό, τὸν νέο ἄνθρωπο,
καὶ ἐνδύεσθε πάλι τὸν παλαιὸ ποὺ φθείρεται
καὶ χάνεται; Δὲν ἀκοῦτε πῶς σᾶς συμβουλεύει ὁ
μακάριος Ἀπόστολος Παῦλος, νὰ μὴ λέτε ψέματα
ὅ ἔνας στὸν ἄλλο, ἀλλὰ νὰ πετάξετε ἀπὸ πάνω
σας τὸν παλαιὸ ἄνθρωπο, τὸ ὅποιον τὸ κύριο
χαρακτηριστικὸ εἶναι τὸ ψεύδος, καὶ νὰ ἐνδυθεῖτε
τὸν νέο, τοῦ ὅποιον ἴδιον εἶναι ἡ ἀλήθεια; «Μὴ
λέτε ψέματα ὅ ἔνας στὸν ἄλλο, ἀφοῦ βγάλατε ἀπὸ
πάνω σας τὸν παλαιὸ ἀμαρτωλὸ ἑαυτό σας μὲ
τὶς συνήθειες του, καὶ ντυθήκατε τὸν καινούργιο
ἄνθρωπο, ποὺ ἀνανεώνεται συνεχῶς, σύμφωνα μὲ
τὴν εἰκόνα τοῦ Δημιουργοῦ του, ὥστε μὲ τὴν νέα
ζωὴ νὰ φθάσει στὴν τέλεια γνώση τοῦ Θεοῦ».

Ο Ιερὸς Χρυσόστομος λέει: «Ἄν κάποιος
φοράει καινούργιο φόρεμα, αὐτὸ γίνεται εὔκολα
ἀντιληπτὸ ἀπὸ δύοντος». «Ἐτοι καὶ σεῖς», λέει,
«εἰστε Χριστιανοί, ἐπειδὴ ἔχετε ἐνδυθεῖ, κατὰ τὸ
Ἄγιο Βάπτισμα, τὸν Χριστὸ σὰν ἔνα φόρεμα. Αὐτὸ

μόνο πρέπει νὰ φροντίζετε νὰ γίνεται φανερὸ στὸ
περιβάλλον σας μὲ τὰ ἔργα καὶ τὰ λόγια σας καὶ
γενικὰ μὲ δλη σας τὴν βιοτῇ. Νὰ γίνεται ἀντιληπτὸ
δηλαδὴ ὅτι τὸ ἔνδυμά σας εἶναι ὁ Χριστός». «Ἄς
ἐνδυθοῦμε τὸν Χριστό», λέει ὁ Ιερὸς Πατέρας, «καὶ
ἄς εἴμαστε μαζί Του. Διότι ἐκεῖνος ποὺ φοράει ἔνα
καινούργιο ἔνδυμα, αὐτὸ γίνεται καταφανὲς σὲ
δύοντος τὸν γύρῳ του. Άς γίνεται λοιπὸν καταφανῆς
ἀνάμεσά μας μὲ κάθε τρόπο ὁ Χριστός. Πῶς δημος
θὰ γίνει φανερός: Ἄν πράττουμε πάντοτε δος
Ἐκεῖνος ἐπιθυμεῖ».

Γ' αὐτό, ἀδελφοί μου, γιὰ νὰ μὴν παραδοθεῖτε
κι ἐσεῖς στὴν δίκαιη παιδεία τοῦ Θεοῦ, παρατηθεῖτε
ἀπὸ κάθε κακία καὶ κάθε εἰδούς υποκρισία.

Καὶ οὕτε λόγια δόλια καὶ ἀπατηλὰ νὰ
λαλεῖτε, γιὰ νὰ προσελκύσετε στὴν ἔργασία σας
τοὺς διαφόρους προιμηθευτὲς καὶ ἀγοραστὲς, οὕτε
στὴν πράξη νὰ μεταχειρίζεσθε τὴν δολιότητα. Ἄλλα,
σὰν ἄκακα βρέφη καὶ ως ἀληθινοὶ Χριστιανοί,
νὰ ποθήσετε τὸ ἀδολοκαὶ λογικὸ γάλα. Νὰ
συμπεριφέρεσθε μὲ ἀπλότητα, νὰ ἐργάζεσθε μὲ
ἀπλότητα, νὰ πουλάτε καὶ ν' ἀγοράζετε μὲ ἀπλότητα
καὶ καθαρὴ καρδιὰ τὸ ἐμπόρευμά σας. Ἔτσι σᾶς
προτρέπει νὰ κάνετε καὶ ὁ κορυφαῖος Ἀπόστολος
Πέτρος στὴν Ἐπιστολή του: «Πετάξτε ἀπὸ πάνω
σας», λέει, «κάθε εἰδούς κακία, κάθε δολιότητα,
υποκρισία, φθόνο καὶ κάθε εἰδούς κακογλωσσία.
Σὰν τὰ νεογέννητα βρέφη νὰ λαχταράτε τὸ
λογικὸ γάλα, γιὰ νὰ καὶ ἀνήθετε πνευματικὰ καὶ νὰ
διλοκληρώσετε τὴν σωτηρία σας».

Ἄν συμπεριφέρεσθε μ' αὐτὸν τὸν τρόπο, δχι
μόνον ἐδῶ θὰ ἔχετε τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ σὲ δι, τι
ἐπαγγέλλεσθε, ἀλλὰ καὶ ἐκεὶ, στὴν αἰώνια ζωή, θὰ
συναριθμηθεῖτε μὲ τοὺς δικαίους ἐκείνους, στῶν
ὅποιων τὸ στόμα δὲν βρέθηκε δολιότητα, δπως
γράφει καὶ ἡ Αποκάλυψη: «Εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ
ἀκολουθοῦν τὸ Ἀρνίο, δπου κι ἀν πάει. Ἀπ' δλη
τὴν ἄνθρωπότητα αὐτοὶ ἔχουν λυτρωθεῖ, ως πρώτη
προσφορὰ στὸν Θεὸ καὶ στὸ Ἀρνίο. Δὲν ἀκούστηκε
ἀπὸ τὸ στόμα τους κανένα ψέμα οὕτε κατηγοροῦνται
γιὰ κάποιο δόλο, εἶναι ἀφεγάδιαστοι». Ἔτσι θὰ
βρεῖτε παροησία ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, μπροστὰ στὸν
Ὄποιο δὲν μπορεῖ νὰ σταθεῖ κανένας ἄνθρωπος
ποὺ διακατέχεται ἀπὸ δόλο, δπως λέει ὁ Ἰώβ:
«Κανένας ἄνομος καὶ δόλιος ἄνθρωπος δὲν τολμᾷ
νὰ παρασταθεῖ ἐνώπιον Αὐτοῦ».

Η Κοίμηση τῆς Παναγίας

Δούμι. Παντελεήμονος Πούλου

Ἡ Θεοτόκος ἔζησε στὴν γῆ 60 χρόνια. Μετὰ τὴν Ἀνάληψη τοῦ Υἱοῦ τῆς, ἐπὶ ἔντεκα συνεχόμενα χρόνια ἀνέβαινε καὶ προσευχόταν στὸ Ὄρος τῶν Ἐλαίων, στὸ σημεῖο ἀπὸ δύο ὁ Κύριος ἀναλήφθηκε στοὺς οὐρανούς.

Τὸ τέλος τῆς ἐπιγείου ζωῆς τῆς, σύμφωνα μὲ τὴν παράδοση, τὸ πληροφορήθηκε τρεῖς μέρες νωρίτερα ἀπὸ τὸν Ἀρχάγγελο Γαβριήλ, ὃ ὅποιος ἀφοῦ τῆς προσέφερε εἰλάδο φοίνικος, τῆς μετέφερε τὸ ἔξῆς μήνυμα τοῦ Χριστοῦ: «Ἐίναι καιρὸς πιά, μητέρα, νὰ σὲ πάρω κοντά μου. Μὴ νοιώσεις γι' αὐτὸ καμιαὶ ἀνησυχία, ἀλλὰ μὲ εὐχαρίστηση νὰ δεχθεῖς τὴν ἀπόφασή μου. Διότι ἔχεσαι σὲ ἀθάνατη ζωῆ!»

Ἐτοι, ἡ Παναγία, μὲ χαρὰ καὶ πόθῳ νὰ συναντήσει τὸν Υἱὸν καὶ Θεό της, ἀφοῦ προσευχήθηκε στὸ Ὄρος τῶν Ἐλαίων, γάρισε στὸ σπίτι της στὴν Ἁγία Σιών (στὸ σπίτι τοῦ Ἰωάννη, τοῦ ἀγαπημένου μαθητῆ τοῦ Κυρίου μας, ὃπως γνωρίζουμε ἀπὸ τὴν Καινὴ Διαθήκη). Σάρωσε ὀλόκληρο τὸ σπίτι, ἐτοίμασε τὸ κρεβάτι της, καθὼς καὶ δλα τὰ ἀπαραίτητα γιὰ τὴν ταφή, ἄναψε πολλὰ φῶτα καὶ ἐδόξασε τὸν Θεό. «Υστερα κάλεσε τοὺς συγγενεῖς καὶ γείτονες. Ὄταν αὐτοὶ συγκεντρώθηκαν, ἀρχισαν νὰ θρηνοῦν καὶ νὰ ὀδύρονται. Ἡ Θεοτόκος ὅμως τοὺς παρηγόρησε διαβεβαιώνοντάς τους ὅτι θὰ περισκέπει καὶ θὰ φροντίζει δχι μόνο αὐτοὺς ἀλλὰ καὶ δλον τὸν κόσμο. «Υστερα προσέφερε τοὺς δυὸ χιτῶνες της σὲ δυὸ φτωχὲς χήρες ποὺ τὶς ἀγαποῦνος ἰδιαίτερα καὶ τὶς φρόντιζε ἀπὸ καιρὸ.

Καὶ ὅταν τελείωσαν αὐτά, ἔνας βροντερὸς ἥχος συγκλόνισε τὸ σπίτι τῆς Παναγίας. Ἀρχισαν νὰ καταφθάνουν οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς γῆς, ὅπου ὁ καθένας βρισκόταν καὶ κήρυντε τὸ Εὐαγγέλιο. Ὁ Ἀπόστολος Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης ὁ Θεολόγος ἦταν ἐκεῖ κοντά κηρυττοντες ἀκόμα δὲν εἶχαν ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ τὴν Παναγία, γιὰ νὰ τὴν ὑπηρετοῦν. Ἐκεὶ ποὺ δῆδασκαν, ἀμέσως σύννεφο τοὺς ἀρπάξε καὶ θαυματουργικὰ τοὺς ἔφερε στὸ σπίτι τῆς Παναγίας, καθὼς καὶ δλους τοὺς ἄλλους Ἀπόστολους. Ἀνάμεσά τους ἦταν καὶ ὁ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, ὁ διδάσκαλος του, Ἱερόθεος, καὶ ὁ θεῖος Τιμόθεος.

Μόλις ἡ Παναγία τὸν εἶδε, χάρηκε καὶ τοὺς λέγει: «Καθίσατε, τέκνα μου, νὰ σᾶς ἀποχαιρετήσω, ὅτι σήμερον

ὑπάγω εἰς τὸν Υἱόν μου τὸν ἡγαπημένον, διότι ὁ Ἀγγελος Γαβριήλ, δοτις μοι εὐηγγελίσατο τὴν σύλληψιν τοῦ Υἱοῦ μου, πάλιν ἥλθεν καὶ μοι ἔδωκε τὸν κλάδον τοῦτον τοῦ φοίνικος καὶ μοι εἶπε: «Χαῖρε Θεοτόκε, γίγνωσκε ὅτι μετὰ τρεῖς ἡμέρας μετατίθεσαι ἀπὸ τὴν γῆν εἰς τὰ οὐράνια». Διὰ τοῦτο εὐχαριστῶ τὸν Υἱόν μου καὶ Θεόν, ὅτι σᾶς ἐσύναξεν ὅλους εἰς τὸ τέλος νὰ σᾶς ἴδω».

Τότε ὁ οὐρανὸς ἀνοιξε διάπλατα. Τὰ Χερουβῖμ καὶ τὰ Σεραφῖμ «συνέστειλαν τὰς πτέρυγας». Ἐν τῷ μεταξὺ ἔφθασε καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς τοῦ Χριστοῦ. Ἀφοῦ ἔπεσε στὰ πόδια τῆς Θεομήτορος καὶ τὴν προσκύνησε, ἀνοιξε τὸ χρυσό του στόμα καὶ ἀρχισε νὰ τὴν ἐγκωμιάζει, λέγοντας περόπου τὰ ἔξῆς: «Χαῖρε Μητέρα τῆς ζωῆς καὶ ὑπόθεσις τοῦ κηρύγματός μου. Αν καὶ δὲν εἶδα τὸν Χριστό, τώρα ποὺ βλέπω Ἔσένα, θεωρῶ ὅτι εἶδα Ἐκείνον!».

Υστερα ἀπὸ αὐτά, ὑψώνοντας τὰ δυὸ ἄχραντα χέρια της στὸν οὐρανό, προσευχήθηκε γιὰ τὴν εἰρήνη τοῦ κόσμου καὶ εὐλόγησε τοὺς Ἀπόστολους. Ἐπειτα ἔπλωσε στὸ κρεβάτι καὶ ἀφοῦ τακτοποίησε τὸ σχῆμα τοῦ σώματός της ὅπως αὐτὴ ἦθελε, παρέδωσε τὴν παναγία ψυχή της στὰ χέρια τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ της. Τρεῖς ἡμέρες καὶ τρεῖς νύχτες ἔμειναν ἐκεὶ οἱ Ἀπόστολοι γύρω ἀπὸ τὸν τάφο τῆς Παναγίας, ἀπὸ τὴν μεγάλη ἀγάπη τὴν ὅποιαν εἶχαν στὴν Μητέρα τοῦ Χριστοῦ.

Κατὰ θεία οἰκονομία, ὅπως λέγεται, ἔνας ἀπὸ τὸν Ἀπόστολον, ὁ Ἀπόστολος Θωμᾶς, ὅπως οἱ περισσότεροι Ισχυρίζονται, δὲν παρενέθηκε στὴν κηδεία τοῦ ζωαρχικοῦ σώματός της Θεομήτορος, ὅπως καὶ στὴν πρώτη ἐμφάνιση τοῦ Αναστάτωτος Κυρίου. Την τρίτη ἡμέρα ὅμως, ξαφνικά ἀποάγηκε καὶ αὐτὸς ἀπὸ ἔνα σύννεφο καὶ μεταφέρθηκε στὴν Γεθσιμανῆ, δύο συνάντησε τὴν Παναγία πάνω ἀπὸ τὸν τάφο της, ἐνῷ ἀνέβαινε στοὺς οὐρανούς. Μόλις τὴν εἶδε, φώναξε: «Παναγία, Παναγία, ποὺ ὑπάγεις». Καὶ ἡ Παναγία τοῦ λέει: «Δεξου αὐτό, φῦλε μοι». Καὶ ἔβγαλε τὴν Ἁγία Ζώνη της καὶ τοῦ τὴν ἔδωσε. «Υστερα δὲν τὴν ξαναεῖδε, μόνο πήγε στοὺς ἄλλους μαθητὲς καὶ τοὺς βρῆκε καθισμένους νὰ φυλάττουν τὸν τάφο της. Τότε κάθισε κι αὐτὸς λυπημένος, ποὺ δὲν παρενέθη οὔτε στὸν θάνατο οὔτε στὴν ταφή της.

Γι' αντό παρακάλεσε τοὺς συναποστόλους του ν' ἀνοίξουν τὸν τάφο νὰ δεῖ ἐστω τὸ νεκρὸ σῶμα, νὰ τὸ ἀσπασθεῖ καὶ νὰ τὸ ἀποχαιρετήσει. Υπάκουσαν τότε οἱ συμμαθητές του καὶ ἀνοίξαν τὸν τάφο. Τὸ σῶμα τῆς ὅμως δὲν εύρεθη, διότι μετέστη στοὺς οὐρανούς.

Η Παναγία μας ἀναπαύει, στηρίζει καὶ δυναμώνει τὶς ψυχὲς τῶν προσκυνητῶν ποὺ μὲ εὐλάβεια προστρέχουν στὸν τάφο τῆς Διαβάζουμε στὸν Ἀββᾶ Δωδόθεο ὃτι κάποτε κάποιος νέος ποὺ ἀνήκε στὴν ἀκολουθία κάποιου στρατηλάτη καὶ ζούσε μὲ πολλὴ ἄνεση καὶ καλοπέραση, μὴ ἔχοντας ἀκούσει ποτὲ στὴ ζωὴ του λόγο γιὰ τὸν Θεό, τοῦ γεννήθηκε ἡ ἐπιθυμία νὰ ἐπισκεφθεῖ τοὺς Ἅγιους Τόπους. Ὄταν πῆγε ἐκεῖ, βρέθηκε καὶ στὴν Γεθσημανῆ, στὸν τάφο τῆς Παναγίας μας. Ἐκεῖ ὑπῆρχε ἔνας πίνακας

ποὺ παρουσίαζε τὴν Κόλαση. Καθὼς παρατηροῦσε τὴν παράσταση, βλέπει μία γυναῖκα μὲ πορφυρὸν ἐνδύματα νὰ στέκεται κοντά του, νὰ τοῦ δείχνει χωριστὰ τὸν καθένα ἀπὸ ἑκείνους ποὺ κολάζονταν καὶ νὰ τὸν νονθετεῖ. Ὁ νέος, καθὼς τὴν ἀκούγε, ἔμεινε ἄναυδος καὶ κατάπληκτος, γιατί, δπως εἶπαμε, δὲν εἶχε ξανακούσει λόγο Θεοῦ οὔτε κάπι γιὰ τὴν Κοίσῃ. Τῆς λέει λοιπόν: «Κυρίᾳ, τὶ πρέπει νὰ κάνεις γιὰ ν' ἀποφύγεις αὐτὲς τὶς τιμωρίες» Καὶ ἑκείνη τοῦ εἶπε: «Νὰ νηστεύεις, νὰ μὴν τρῶς κρέας, νὰ προσεύχεσαι ἀδιάλλειπτα καὶ θὺ γλτώσεις ἀπὸ αὐτὲς τὶς τιμωρίες». Ἀφοῦ τοῦ ἔδωσε τὶς τρεῖς ἑντολές, ἔγινε ἄφαντη. Ὁ νέος αὐτὸς ἀφησε τὰ πάντα, ἔγινε μοναχὸς καὶ ἔζησε τὸ ὑπόλοιπο τῆς ζωῆς του μὲ ὑπακοὴ στὰ λόγια τῆς Παναγίας μας, μὲ φόβο Θεοῦ καὶ μὲ τὴν σφοδρὴ ἐπιθυμία «θέλω νὰ σωθῶ».

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΤΙΣΣΑΣ

Κατὰ τὴν ἱερὰν παράδοσιν, ἡ θαυματουργὸς ἁγία εἰκὼν τῆς Παναγίας «Ιεροσολυμίτισσας» ἔχει ἀγιογραφηθεῖ μὲ τρόπο θαυματουργικὸ τὸν περαισμένο αἰώνα γύρω στὸ 1870.

Μία μοναχὴ τῆς ὁσικῆς Μονῆς τῆς Ἅγιας Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς ποὺ βρίσκεται στὸν πρόποδες τοῦ Ὁρους τῶν Ἐλαῖων, ὀνόματι Τατιανῆ, εἶδε κοιμιμένη τὸ ἔξης ὅραμα: Εἶδε ὅτι τὴν ἐπεσκέψθη στὸ κελλὶ τῆς μία ἄγνωστη μοναχὴ, ἡ ὁποία τῆς εἶπε: «Ἄδελφὴ Τατιανῆ, ἥλθα νὰ μὲ ζωγραφίσεις». Ἡ Τατιανῆ ἀπήντησε: «Ἐύλόγησον, ἀδελφή, ἀλλὰ ἐγὼ εἴμαι ἀγιογράφος καὶ δχι ζωγράφος». Καὶ ἡ ἐπισκέπτρια τῆς λέει: «Τότε νὰ μὲ ἀγιογραφήσεις». Ἡ Τατιανῆ ἔξεπλάγη μὲ τὸ θάρρος τῆς ἔνης καὶ ἀπεκρίθη: «Δὲν ἔχω ξύλο (σανίδι), ποῦ νὰ σὲ ζωγραφίσω;»

Καὶ τότε ἡ ἐπισκέπτρια μοναχὴ τῆς δίδει ἔνα σανίδι ἀγιογραφήσεως καὶ λέγει: «Ζωγράφισε!» Ἄλλα, ζωγραφίζουσα ἡ Τατιανῆ τὴν μοναχὴ, εἶδε τὰ ἀμφιά τῆς νὰ γίνονται χρυσά, τὸ πρόσωπό της νὰ λάμπει πολὺ καὶ τὴν ἄκουσε νὰ λέγει: «Ω μακαρία Τατιανῆ, μετὰ τὸν Ἀπόστολο καὶ Ἐναγγελιστὴ Λουκά, θὰ μὲ ἀγιογραφήσεις πάλι ἐσύ». Ἡ Τατιανῆ ἀντελήθη τότε ὅτι ἀγιογραφοῦσε τὴν Παναγία! Ἐταράχθη καὶ ἔξπνησε. Αμέσως ἔσπευσε εἰς τὴν ἡγουμένη καὶ τῆς διηγήθη τὸ ὅραμα. Ἡ ἡγουμένη δυσεπίστησε καὶ τῆς εἶπε νὰ πάει νὰ κοιμηθεῖ καὶ τὴν ἐπομένη ἡμέρα νὰ ἀγιογραφήσει μιὰ εἰκόνα τῆς Παναγίας. Καθὼς ὅμως ἐπέστρεψε, εἶδε νὰ βγαίνει ἀπὸ τὸ κελλὶ τῆς φῶς καὶ ἥσθανετο εὐωδία! Τότε εἰδοποίησε τὴν ἡγουμένη καὶ μαζὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ φωτεινὸ καὶ εὐωδιάζον κελλί, δπου εἶδαν ἐκπληκτικότερον θαῦμα: Ἡ εἰκὼν τοῦ ὁράματος ἦταν ἐντὸς αὐτοῦ πραγματικὴ ἀχειροποίητος ἁγία εἰκὼν τῆς Παναγίας!

Μετὰ ταῦτα, παρουσιάζεται πάλι ἡ Παναγία

Παναγία Ιεροσολυμίτισσα

Η είσοδος πού δόθηκε στὸ Ναό ὅπου βρίσκεται

ὁ Τάφος τῆς Παναγίας

στὴν μοναχὴ καὶ λέγει: «Νὰ μὲ κατεβάσετε κάτω εἰς τὸ σπίτι μου, εἰς τὴν Γεθσημανῆ», τὸ ὅποιο καὶ ἔγινε.

Ἐνα ἀξιοθάμαστο γεγονός σχετικὰ μὲ τὴν εἰκόνα αὐτὴ εἶναι τὸ ἔξης: Πρὶν ἀπὸ ἀρκετὰ χρόνια συνέβη μεγάλη κακοκαιοία καὶ ὁ Ναὸς τοῦ Τάφου τῆς Παναγίας, ὁ ὅποιος εἶναι ἀρκετὰ μὲτρα κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς γῆς, πλημμύρισε. Η πολὺ ἔντονη βροχὴ μετέφερε πολλὴ λάσπη, ἡ ὁποία κάλυψε τὰ πάντα μέσα στὸν Ναό. Τότε οἱ πάντες πίστεψαν δτὶ δλα μέσα στὸν Ναὸ εἶχαν καταστραφεῖ. Ἀφοῦ πέρασε ἡ μπόρα καὶ ἀρχισαν νὰ βγάζουν τὰ νερὰ καὶ τὴν λάσπη, φθάνουν καὶ στὸ προσκυνητάρι τῆς «Ιεροσολυμίτισσας». Ἐκεῖ ἀντικρίζουν τὸ ἔξης παράδοξο θέαμα: Βλέπουν ὅτι ἡ εἰκόνα εἶχε φύγει ἀπὸ τὸν θρόνο τῆς καὶ βρισκόταν σφηνωμένη στὸν φεγγίτη, ἀκριβῶς ἀπὸ πάνω (σὲ ἀρκετὸ ὑψος) μὲ τὴν κανδήλα ἀναψιμένη! Ὄλοι θαύμασαν τὴν διάσωση τῆς ιερᾶς εἰκόνος. Ἀφοῦ καθάρισαν ἀπὸ τὶς λάσπες τὸν Ναὸ καὶ δτὶ διεσώθη ἀπὸ τὴν καταστροφή, οἱ πατέρες ἀρχισαν νὰ διερωτῶνται μεταξύ τους πῶς θὰ κατεβάσουν τὴν εἰκόνα ἀπὸ τόσο ψηλά. Καί, ὡς τοῦ θαύματος: Τὴν ἐπομένη ἡμέρα βρῆκαν τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας μας στὸν θρόνο της καὶ τὴν κανδήλα ἀναψιμένη!

ΕΙΔΗΣΕΙΣ...

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Ήμινη τοῦ προστάτου μας Ἀγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου ἐορτάσθηκε μὲ τὴν ἀρμόζουσα τιμὴ στήν ἐνορίᾳ μας στις 28 Απριλίου. Τὴν παραμονὴ τῆς ἐορτῆς τελέσθηκε ὁ Πανηγυρικός Ἐσπερινός, ἐνῷ ἀνήμερα ἡ Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία ἴερου υγοῦντος τοῦ Ποιμενάρχου μας Μητροπολίτου Νικαίας κ. Αλεξίου καὶ στή συνέχεια ἡ λιτάνευσις τῆς εἰκόνος τοῦ Ἅγιου.

«ΟΔΟΠΟΡΙΚΟ ΣΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ»

Τὴν Κυριακή 23 Μαρτίου πραγματοποιήθηκε στὸ Πνευματικό Κέντρο τοῦ Ναοῦ μας ἐκδήλωση μὲ θέμα: «ΟΔΟΠΟΡΙΚΟ ΣΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ». Η ἐκδήλωση περιελάμβανε διηλία ἀπό τὸν Ἐφημέριο τοῦ Ναοῦ μας π. Γρηγόριο, ὁ ὃποῖος ἀναφέρθηκε στήν ἵστορίᾳ τοῦ Ἅγιου Όρους διὰ μέσου τῶν αἰώνων. Στήν συνέχεια πραγματοποιήθηκε προβολή ντοκιμαντέρ γιὰ τὸ περιβόλι τῆς Παναγίας μας.

ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΑΙΝΙΑΣ

Τὴν Κυριακή 13 Ἀπριλίου προβλήθηκε στὸ Πνευματικό μας Κέντρο ἡ φημισμένη ταινία ωσιτικῆς παραγωγῆς: «ΤΟ ΝΗΣΙ». Θέμα τῆς ταινίας εἶναι ἡ ζωὴ ἐνός ωσού ἀσκητοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ.

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΤΟΥ ΑΠΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΚΥΚΛΟΥ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ...

ΕΡΓΑ ΣΤΟ ΝΑΟ ΜΑΣ

- ▶ Παραδοσιακή βρύση στόν κήπο μας.
- ▶ Χρυσοκέντητη ποδιά προσκυνηταρίου.
- ▶ Χρυσοκέντητα ιερά ποτηροκαλύψματα.
- ▶ Βιτρώ στήν βόρεια πόρτα.
- ▶ Συντριβάνι στόν κήπο μας.

Η Μετάνοια.

Αντιόχου Μοναχοῦ

Πόσο γλυκειά είναι, ἀδελφοί μου, ἡ μετάνοια. Η μετάνοια δὲν είναι τίποτε ἄλλο παρὰ φάρμακο τῆς ζωῆς.

Είναι τόσο σπουδαία, γιατὶ ὁ Κύριος μας, ὁ ἀμνησίακος, ὁ ἀγαθός, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ φιλάνθρωπος, ὁ φιλόψυχος, ὁ φιλόπτωχος, Ἐκεῖνος ποὺ ἴδιαίτερα φροντίζει τὴν σωτηρία μας, διψάει πάντοτε γιὰ τὴν μετάνοιά μας. Τὸν εὐφραίνουν τὰ δάκρυα ἐκείνων ποὺ μετανοοῦν, γεμίζει ἀπὸ ἀγαλλίαση μὲ τὴν ἔξομολόγησή μας, χαίρεται γιὰ τὴν γεμάτη ἀπὸ συντριβὴ καὶ ταπείνωση καρδιά μὲ μεγάλη μακροθυμία περιμένει τὴν ἐπιστροφή μας καὶ δὲν παύει νὰ τὴν περιμένει μέχρι τὴν τελευταία μας ἀναπνοή.

Ποθεὶ πάρα πολὺ τὴν μετάνοιά μας ὁ Κύριος καὶ, ὅπως τότε δέχτηκε τὸν Ἀσωτο Υἱὸν ποὺ μετανόησε, μᾶς δέχεται καὶ μᾶς καταφιλεῖ παρηγορώντας μας καὶ προτρέποντας τὸν καθένα μας, μετὰ ἀπὸ ἀμέτρητα παράνομα ἔργα καὶ διαβολικὲς πράξεις ποὺ ἔχει κάνει, νὰ ἐπιστρέψῃ σ' Αὐτόν. Φωνάζει δυνατὰ μὲ τὴν φωνὴ τοῦ Προφήτη καὶ λέει: «Μετὰ ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ ἀμαρτωλὰ καὶ παράνομα ποὺ ἔκανες, γύρισε πάλι σ' Ἐμένα». Καὶ ἐνῷ ἀκόμη βρισκόμαστε μακριά, τρέχει καὶ μᾶς καταφιλεῖ. Ἀγκαλιάζει τὸν βρόμικο ἀπὸ στίγματα καὶ ηλιδες τράχηλο μας. Δὲν μᾶς κατηγορεῖ γιὰ δσα κάναμε, ἀλλὰ μᾶς δίνει ὑποσχέσεις γιὰ τὰ μελλοντικά. Καὶ ὅχι μονάχα συγχωρεῖ τὶς ἀμαρτίες μας, σὰν ὑπεράγαθος ποὺ είναι, ἀλλὰ καὶ μᾶς προσφέρει τὸν «ἀρραβώνα τῆς ζωῆς», τὴν Χάρη δηλαδὴ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τὴν πρώτη στολὴ τῆς ἀθανασίας καὶ τῆς ἀφθαρσίας, τὴν ὅποια φορέσαμε μὲ τὸ Ἅγιο Βάπτισμα καὶ τὴν βγάλαμε ἀπὸ πάνω μας μὲ τὴν ἀμαρτία.

Μόλις μᾶς δεῖ πῶς μετανοοῦμε μὲ εἰλικρίνεια καὶ ἐπιστρέψουμε πρὸς Αὐτὸν μὲ δῆλη τὴν καρδιά μας, ἀμέσως μᾶς συγχωρεῖ καὶ, στήνοντας γιορτή, συγκαλεῖ τὶς ἀγαπητὲς σ' Αὐτὸν Ἅγιες Δυνάμεις, τοὺς Ἅγγελους. Τοὺς δείχνει μὲ χαρὰ τὴν «δραχμή» ποὺ εἶχε χάσει καὶ βρῆκε, δηλαδὴ τὴν βασιλικὴ εἰκόνα Του ποὺ Του μοιάζει καὶ φέροντας στοὺς ὕμους

Του τὸ «πλανεμένο πρόβατο», τὸ ὁδηγεῖ μέσα, πρὸς τὸν πατέρα Του, ἐκεὶ ὅπου είναι ἡ κατοικία ὅλων ἐκείνων ποὺ εὐφραίνονται μὲ τὴν δική Του παρουσία.

Προσφέρει θυσία τὴν ψυχὴ Του, γιὰ ἐκείνους ποὺ είχαν φύγει ἀπὸ κοντά Του καὶ Τὸν είχαν ἐγκαταλέιψει. Καὶ ἐνῷ πολλὲς φορὲς ἀδικαιολόγητα κατηγορεῖται ἀπὸ ἡμᾶς, μακροθυμεῖ, μᾶς ἀνέχεται καὶ χαίρεται μὲ τὴν ἐπιστροφὴ καὶ τὴν μετάνοιά μας.

Ἐχοντας λοιπόν, ἀδελφοί μου, τέτοιο εὔσπλαγχνο Κύριο, ἃς μὴ διστάσουμε νὰ ἐπιστρέψουμε σύντομα πρὸς Αὐτὸν οὕτε νὰ ἀφήσουμε τὸν ἐαυτὸν μας νὰ κυριευθεῖ ἀπὸ ὁμιλία καὶ ἀπόγνωση γιὰ τὰ ἀνυπόφορα καὶ ἀμέτρητα ἀμαρτήματά μας. Γιατὶ αὐτὴ είναι ἡ μεγαλύτερη χαρὰ τοῦ Διαβόλου. Αὐτὴ είναι ἡ ἀμαρτία ποὺ ὁδηγεῖ στὸν θάνατο, γιὰ τὴν δποία μιλάει ἡ Ἅγια Γραφή.

Ἄς προσέλθουμε λοιπὸν σ' Αὐτὸν μὲ τὴν μετάνοια. Καὶ ἡ μετάνοια θὰ πρεσβεύει γιὰ ἡμᾶς στὸν Θεό.

Ἄς φωνάξουμε δυνατὰ καὶ ἡμεῖς μαζὶ μὲ τὸν προφήτη Ἱερεμίᾳ ὅτι «οἱ ἀμαρτίες μας ἔγιναν ἐμπόδιο σ' ἡμᾶς, γιατὶ είναι πολλὲς οἱ ἀμαρτίες μας ἐνώπιόν Σου, Κύριε κάνε μας αὐτὴν τὴν χάρη, νὰ μᾶς δεχθεῖς πρὸς δόξαν τοῦ ὀνόματός Σου» (Ιερ. 14,7) καὶ ὅτι «Σύ, Κύριε, βρίσκεσαι ἀνάμεσά μας καὶ τὸ δνομά Σου ἐπικαλούμαστε» (Ιερ. 14,9). Καὶ μαζὶ μὲ τὸν Μιχαία: «Θὰ ὑπομείνω στὴν δογὴ τοῦ Κυρίου, γιατὶ ἀμάρτησα ἐνώπιόν Του» (Μιχ. 7,9). Καὶ μαζὶ μὲ τὸν Δαβὶδ: «Μίλησα στὸν Κύριο γιὰ τὴν ἀνομία μου, καὶ τὴν ἀμαρτία μου δὲν Τοῦ τὴν ἀπέκρυψα» (Ψαλμ. 31,5). Άλλα, «Θὰ ἔξομολογηθῶ τὴν ἀμαρτία μου σ' Εσένα, τὸν Κύριό μου, καὶ Σὺ θὰ συγχωρέσεις τὴν ἀσέβεια τῆς καρδιᾶς μου» (Ψαλμ. 31,5). Γιατὶ Σὺ εἶπες, Κύριε: «Ἐξομολογήσου πρῶτος τὶς ἀμαρτίες σου, γιὰ νὰ λάβεις συγχώρεση» (Ησ. 43,26).

Στηρίζοντας λοιπόν, Κύριε, τὸ θᾶρρος μου στὸ πέλαγος τῆς εὔσπλαγχνίας Σου, Σοῦ προσφέρω μὲ τὸ ὄυπαρδο στόμα μου καὶ τὰ ἀκάθαρτα χεῖλη μου αὐτὴ τὴν ἵκεσία:

Θυμῆσου ὅτι τὸ Ἅγιο Ὄνομά Σου

ΓΕΘΣΗΜΑΝΗ

Ο ΤΑΦΟΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

P.G. 89, 1422-1856

ἐπικαλέσθηκα ἐγὼ καὶ Σὺ μὲ ἔξαγόρασες μὲ τὸ Τίμιο Αἷμα Σου. Μὲ σφράγισες μὲ τὸν ἀρραβώνα τοῦ Ἅγιου Σου Πνεύματος καὶ μὲ ἀνέσυρες ἀπὸ τὸν βυθὸν τῶν ἀμαρτιῶν μου, γιὰ νὰ μὴ μὲ ἀρπάξῃ ώς λάφυρο ὁ ἔχθρος.

Ἴησοῦ Χριστέ, δυνάμωσέ με καὶ γίνε Σύ, στὸν πνευματικὸν αὐτὸν πόλεμο, ὁ ἰσχυρὸς βιηθός μου, γιατὶ εἶμαι δοῦλος τῆς ἐπιθυμίας καὶ πολεμοῦμαι ἀπὸ αὐτήν. Άλλὰ Σύ, Κύριε, μὴ μ' ἐγκαταλείψεις. Μὴν ἀφήσεις ἐμένα ποὺ εἶμαι ὄγιμένος ἐπάνω στὴν γῆ, καταδικασμένος γιὰ τὰ ἔργα μου. Ἐλευθέρωσέ με, Κύριε, ἀπὸ τὴν κακὴ δουλεία τοῦ κοσμοκράτορα Διαβόλου καὶ κάνε νὰ γίνω δικό Σου παιδί, μὲ ἐκεῖνο τὸν δεσμὸ ποὺ χαρᾶζει στὴν ψυχὴν τῆς θρησκηῆς τῶν ἐντολῶν Σου. Ἡ ὁδὸς τῆς ζωῆς μου εἶσαι Σύ, ὁ Χριστός μου. Τὸ πρόσωπό Σου εἶναι τὸ φῶς τῶν ματιῶν μου. Θεέ, Δέσποτα καὶ «Κύριε τῆς ζωῆς μου, μὴν ἀφήσεις τὰ μάτια μου νὰ τρέχουν ἀδέσποτα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ καὶ ἐπιθυμία κακὴ ἀπομάκρυνε ἀπό μένα» (Σοφ. Σειρ. 23,4).

Στερέωσέ με, Χριστέ, μὲ τὸ χέρι Σου τὸ Ἅγιο. Ἐπιθυμίες κακὲς καὶ σαρκικὲς σχέσεις νὰ μὴ μὲ κυριεύσουν καὶ μὴ μὲ παραδώσεις σὲ ψυχὴ γεμάτη ἀπὸ ἀδιαντροπιά. Φώτισε τὴν καρδιά μου μὲ τὸ φῶς τοῦ προσώπου Σου, Κύριε, γιὰ νὰ μὴ μὲ ἀρπάξῃ τὸ σκοτάδι καὶ μὲ κυριεύσει αὐτὸς ποὺ περιπατάει μέσα σ' αὐτό.

Μὴν παραδώσεις, Κύριε, τὴν ψυχὴ μου, ποὺ ἔξομολογεῖται σ' Ἐσένα, σὲ θηρία ἀσρατα.

Μὴν ἀνεχθεῖς, Κύριε, νὰ πληγωθεῖ ὁ δοῦλος Σου ἀπὸ ξένα σκυλιά. Καταξίωσέ με, Πατέρα μου Ἅγιε, νὰ γίνω κατοικητήριο τοῦ Ἅγιου Σου Πνεύματος καὶ οίκος τοῦ Χριστοῦ Σου. Οἰκοδόμησέ με, Σύ, ὁ ὁδηγὸς τῶν πλανεμένων.

Ὄδηγησέ με, γιὰ νὰ μὴν παρεκκλίνω στὰ ἀριστερά. Ποθῶ ἀπὸ τὰ βάθη μου, Κύριε, νὰ δῶ τὸ Πρόσωπό Σου. Θεέ μου, ὁδηγησέ με μὲ τὸ φῶς τοῦ Προσώπου Σου.

Ἀνάμεσα στὸ Ὁρος τῶν Ἐλαιῶν καὶ τὸν λόφο Μοοία τῆς Τερουνσαλήμ, βρίσκεται ὁ περικαλλῆς Ναὸς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Στὸν Ναὸν ὁ προσκυνητὴς φθάνει ἀφοῦ κατεβεῖ μία σκάλα μὲ 48 σκαλοπάτια. Στὴν μέσην περίπου τῆς σκάλας καὶ στὰ ἀριστερά, βρίσκεται μέσα σὲ μικρὸ παρεκκλήσιο ὁ τάφος τοῦ Ἰωσήφ του μηήστορος. Ακριβῶς ἀπέναντι, στὰ δεξιά, βρίσκεται ἄλλο παρεκκλήσιο μὲ τοὺς τάφους τῶν θεοπατόρων Ιωακείμι καὶ Ἀννης.

Ο Ναὸς τῆς Θεοτόκου, ποὺ ἔχει σχῆμα σταυροῦ, εἶναι ἀπὸ τὰ ἀρχαιότερα οἰκοδομήματα τῆς Τερουνσαλήμ. Κτίστηκε πρὸς τιμὴν τῆς Θεοτόκου τὸ 326 μ.Χ., ὅταν ἡ Ἅγια Ἐλένη ἐπισκέφθηκε τοὺς Ἅγιους Τόπους.

Στὸ δεξιὸ μέρος τοῦ Ναοῦ βρίσκεται τὸ πάνσεπτο, θεομητορικὸ μνῆμα, ὃπου οἱ Ἀπόστολοι τοποθέτησαν τὸ ἄχραντο σῶμα τῆς Θεοτόκου, τὸ ὅποιο μετὰ ἀπὸ τοῖς ἡμέρες μετέστη στοὺς οὐρανούς. Ο Τάφος εἶναι σκαλισμένος σὲ μονόλιθο βράχῳ καὶ ἔχει δύο μικρὲς θύρες εἰσόδου, τὴν μία ἀπὸ τὴν δυτικὴν πλευρά, καὶ τὴν ἄλλη ἀπὸ τὴν βόρεια. Στὸ ἐσωτερικό του ὑπάρχουν 24 κανδήλια.

Ἄκριβῶς πίσω ἀπὸ τὸν Τάφο τῆς Παναγίας, ὑπάρχει σὲ προσκυνητάρι ἡ θαυματουργὸς εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Τερουνσαλητίσσης.

Στὸν ἴδιο χῶρο βρίσκονται τὰ παρεκκλήσια τῶν Συριάνων, Αρμενίων καὶ Κοπτῶν, καθὼς καὶ τὸ παρεκκλήσι τοῦ Ἅγιου Στεφάνου.

Τὸ πανάγιο μνῆμα τῆς Θεοτόκου ἀνοιξε τὸν 5^ο αἰῶνα, μετὰ τὴν Δ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδο, ὁ Πατριάρχης Τερουνσαλήμ τοῦ Ιουφενάλιος, ὕστερα ἀπὸ παράκληση τῆς αὐτοκράτειρας Πουλκερίας. Μέσα βρέθηκαν οἱ νεκροίκες σινδόνες καὶ ἡ Ἅγια Ζώνη τῆς Θεοτόκου, τὴν ὥποια μετέφερε ἡ Πουλκερία καὶ κατέθεσε στὸν Ιερὸ Ναὸ τῆς Παναγίας τῶν Βλαχερῶν, στὴν Κωνσταντινούπολη. Σήμερα ἡ Τιμία Ζώνη τῆς Θεοτόκου φυλάσσεται στὴν Τερὰ Μονὴ Βατοπεδίου, στὸ Ἅγιο Ὁρος.

Ο αποκεκλιμένος τάφος της Παναγίας

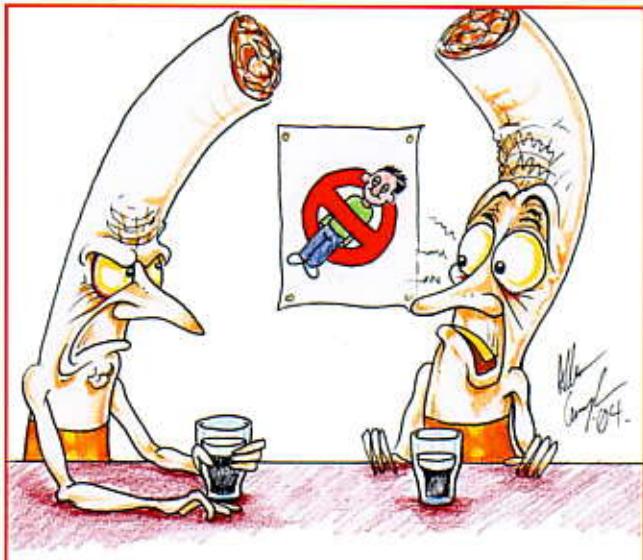
ΔΕΝ ΕΠΙΒΑΛΛΩ ΤΟΝ ΚΑΠΝΟ ΜΟΥ

Η έξασφάλιση χώρων έλευθερων από κάπνισμα άποτελεί στοιχειώδη πράξη πολιτισμού και άναφαίρετο δικαιώμα δλων μας, καπνιστών και μή. Τὰ δεδομένα ποὺ δναφέρονται στὶς ἐπιπτώσεις τῆς ἐπίδρασης τοῦ παθητικοῦ καπνίσματος σὲ δημόσιους χώρους, δσον ἀφορᾶ στὴν ἐμφάνιση καρδιαγγειακῶν νοσημάτων, καρκίνων και πνευμονικῶν νοσημάτων, εἶναι πολλὰ και οἱ ἀριθμοὶ ἀπὸ ἀπώλειες συνανθρώπων μας ἐντυπωσιακοί.

Τὸ κάπνισμα ἀπελευθερώνει 4.000 διαφορετικὲς οὐσίες, μεταξὺ τῶν ὅποιων βρίσκονται 40 οὐσίες μὲ διαπιστωμένη καρκινογόνο δράση. Η νικοτίνη, ἡ ἔθιστικὴ φαρμακευτικὴ οὐσία τοῦ καπνίσματος, ὁδηγεῖ σὲ ἄμεση αὐξηση τῆς καρδιακῆς συχνότητας και τῆς ἀρτηριακῆς πιέσεως. Η ἐπίδραση τοῦ καπνίσματος εἶναι καταστροφικὴ γιὰ τὸ ἐνδοθήλιο, τὸ σύνολο τῶν κυττάρων ποὺ ἐπικαλύπτουν τὴν ἐπιφάνεια τῶν ἀγγείων τοῦ σώματος. Τὸ κάπνισμα αὐξάνει τὴν τάση τῶν αἵμοπεταλίων τοῦ αἷματος νὰ συσσωρεύονται δημιουργώντας θρόμβο, μηχανισμὸ ποὺ ὁδηγεῖ στὸ δξὺ ἐμφραγμα τοῦ μυοκαρδίου και σὲ ἐγκεφαλικὰ ἐπεισόδια.

Η ἐκτίμηση τῆς Ἀμερικανικῆς "Ἐνωσης Καρδιολόγων εἶναι πὸς 35.000 μὴ καπνιστὲς πεθαίνουν ἐτησίως ἀπὸ στεφανιαία νόσο (κυρίως δξὺ ἐμφραγμα τοῦ μυοκαρδίου), ποὺ ὀφείλεται στὴν ἔκθεσή τους στὸ παθητικὸ κάπνισμα (American Heart Association: Cigarette, smoking and cardiovascular diseases, www.americanheart.org). Στὶς χῶρες τῆς Εὐρωπαϊκῆς "Ἐνωσης ὑπολογίζεται ὅτι πάνω ἀπὸ 60.000 θάνατοι καπνιστῶν και κάτι λιγότερο ἀπὸ 20.000 θάνατοι

μὴ καπνιστῶν, ἐτησίως ὀφείλονται στὴν ἔκθεσή στὸ παθητικὸ κάπνισμα (μελέτη EuroPrevent 2006). Η μεγάλη πλειοψηφία τῶν θανάτων αὐτῶν προέρχεται ἀπὸ παθητικὴ ἔκθεση σὲ καπνὸ στὸ οἰκιακὸ μὲ τὸ σύνολο τῶν προκαλούμενων καρκίνων. "Ενας βαρὺς ἐτήσιος φόρος αἷματος στὸν βωμὸ

περιβάλλον, μὲ δεύτερη στὴν λίστα τὴν ἔκθεση σὲ καπνὸ στὸ ἐργασιακὸ περιβάλλον.

Τὰ ἀνωτέρω δεδομένα ναὶ μὲν προέρχονται ἀπὸ ἀναγωγὴ στοιχείων στὸν γενικὸ πληθυσμὸ τῆς Εὐρώπης ἢ τῶν Η.Π.Α., βασίζονται ὅμως σὲ ἴδιαίτερα καλὰ σχεδιασμένες μελέτες. Οἱ μελέτες αὐτὲς ξεκίνησαν ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τῆς δεκαετίας τοῦ 1990 και συνεχίζουν νὰ προσθέτουν πειστικὲς ἀποδείξεις γιὰ τὶς συνέπειες τοῦ παθητικοῦ καπνίσματος ἔως τὶς μέρες μας. Μία ἀπὸ τὶς πλέον σημαντικές, δσον ἀφορᾶ στὸ ἐμφραγμα τοῦ μυοκαρδίου, ἀφοροῦσε 32.000 νοσοκόμες, οἱ ὅποιες τέθηκαν σὲ παρακολούθηση γιὰ δέκα ἔτη κατὰ μέσο ὅρο. Αποδείχθηκε ὅτι ἡ ἔκθεση στὸ παθητικὸ κάπνισμα σχεδὸν διπλασίασε τὴν πιθανότητα ἐμφάνισης ἐμφράγματος τοῦ μυοκαρδίου (Circulation, Μάιος 1997). Αντίστοιχες, ἐξ ἵσου πειστικές, ἐπιδημιολογικὲς μελέτες ἔχουν δημοσιεύθει γιὰ τὴν ἐπίδραση τοῦ παθητικοῦ καπνίσματος στὸν καρκίνο τοῦ πνεύμονα και τὶς ἀναπνευστικὲς παθήσεις (κυρίως τὴν χρόνια ἀποφρακτικὴ πνευμονοπάθεια, γνωστὴ ὡς «βρογχίτιδα» ἢ «ἀσθμα»). Οἱ ἀπώλειες ἀνθρωπίνων ζωῶν στὸν γενικὸ πληθυσμὸ πάντως ἐπηρεάζονται ἴδιαίτερα ἀπὸ τὸ παθητικὸ κάπνισμα. Συγκεκριμένα ὑπολογίζεται ὅτι οἱ ἀπώλειες ποὺ ἀποδίδονται στὸ παθητικὸ κάπνισμα εἶναι δεκαπλάσιες ἀπὸ καρδιαγγειακὰ νοσήματα, συγκριτικὰ μὲ τὸ σύνολο τῶν προκαλούμενων καρκίνων.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΙΚΑΙΑΣ

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΕΝΟΡΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ

"Ο ΤΡΟΠΑΙΟΦΟΡΟΣ"

ΤΠΕΥΘΥΝΟΣ:

Πρωτοπρεσβύτερος Γρηγόριος Μπαππάτος
ΤΗΛ. - FAX: 210 49 51 396

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ:

ΤΥΠΟγραφη
Γ. ΑΦΕΡΟΦ 103 - ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ
ΤΗΛ. - FAX: 210 49 56 302

τοῦ τσιγάρου, ποὺ πληρώνουν ἀπὸ κοινοῦ καπνίζοντες καὶ μῆ.

Ίδιαίτερη μνεία πρέπει νὰ γίνει στὰ δεδομένα ποὺ ἀναφέρονται στὴν ἐπίδραση τοῦ παθητικοῦ καπνίσματος σὲ παιδιὰ καὶ βρέφη, ἐξ αἰτίας τῆς «*a priori*» ἀδυναμίας τους νὰ ἀντισταθοῦν στὴν ἔξωθεν ἐπιβολὴ τοῦ καπνοῦ τῶν «*ώριμων*» ἐνηλίκων.

Ἡ ἐπίδραση ἔχεινὰ ἀπὸ τὴν μήτρα καὶ συνεχίζεται μετὰ τὴν γέννηση. Ἡ περιγεννητικὴ θνητότητα τῶν νεογνῶν εἶναι κατὰ 30-50% αὐξημένη σὲ μητέρες ποὺ καπνίζουν. Ίδιαίτερα αὐξημένη εἶναι ἡ ἐπίπτωση πνευμονικῆς νόσου καὶ τοῦ συνδρόμου αἰφνιδίου βρεφικοῦ θανάτου, ὅταν ἡ μητέρα εἶναι καπνίστρια. Ἐχει ἐπίσης παρατηρηθεῖ ὅτι οἱ ἀναπνευστικὲς λοιμώξεις καὶ οἱ νοσηλεῖς γιὰ ἀναπνευστικὸν νόσημα εἶναι αὐξημένες σὲ βρέφη καὶ παιδιὰ μὲ ἕνα ἡ καὶ ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς καπνιστές (*«Active and passive tobacco exposure: A serious pediatric health problem. A statement from the committee on atherosclerosis and hypertension in children, American Heart Association» 1994*).

Ἡ ἀδιαμφισβήτητη ἐπίδραση τοῦ καπνοῦ στὴν ύγεια καπνιστῶν καὶ μῆ, ὁδήγησε τὶς Η.Π.Α. ἀρχικὰ καὶ τὶς εὐρωπαϊκὲς χώρες λίγο ἀργότερα σὲ μέτρα ἔξασφάλισης δημοσίων χώρων ἐλευθέρων ἀπὸ καπνό. Τὰ ἀποτελέσματα στὶς Η.Π.Α. εἶναι ἥδη ἐμφανῆ. Δημοσιευμένες μελέτες ἀπὸ πολιτεῖες ποὺ ἐφάρμοσαν ἀντίστοιχες πολιτικές, ἀναφέρουν μείωση τῆς ἐπίπτωσης τῶν ἐμφραγμάτων κατὰ 50-60% κατὰ μέσο ὅρο. Ἔξ ἄλλου, οἱ ἀπώλειες ἀπὸ καρδιαγγειακὰ νοσήματα ἔχουν μειωθεῖ σημαντικὰ στὶς Η.Π.Α., γεγονός ποὺ ἐν μέρει ἀποδίδεται καὶ στὴν μείωση τοῦ καπνίσματος, παθητικοῦ καὶ μῆ.

“Οπως θὰ διαβάσετε σὲ ἄλλες στῆλες, ἡ Εὐρώπη δίνει τὸν δικό της ἀγῶνα γιὰ τὴν ἔξασφάλιση, σὲ ὅλους τοὺς πολίτες, δημοσίων χώρων, ἐλευθέρων ἀπὸ καπνό. Χώρες, ὅπως ἡ Ισλανδία καὶ ἡ Ιταλία, ὑπῆρξαν πρωτοπόρες, μὲ χώρες, ὅπως ἡ Γαλλία, νὰ ἀκολουθοῦν καὶ τὴν Ἑλλάδα χαρακτηριστικὰ ἀπούσα. Τὸ

ζῆτημα ἀναδείχθηκε ἀπὸ τὶς δηλώσεις τοῦ ἀρμοδίου Ἐπιτρόπου Υγείας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ένωσης κ. Κυπριανοῦ, ὃσον ἀφορᾶ στὴν κοινὴ πολιτικὴ γιὰ χώρους ἐλευθέρους ἀπὸ καπνὸν στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ένωση, ποὺ ἀπὸ λόγους μόλις μῆνες.

Ἡ προσέγγιση εἶναι, κατὰ τὴν γνώμη μας, διαφορετικὴ ἀπὸ τὶς Η.Π.Α., ὅπου τὸ κάπνισμα ἔχει δαιμονοποιηθεῖ. Χάρις στὴν διαφορετικὴ εὐρωπαϊκὴ κουλτούρα θὰ πρέπει νὰ μποροῦμε νὰ ἔξασφαλίσουμε πῶς οἱ όυθμίσεις γιὰ τὴν διαμόρφωση χώρων ἐλευθέρων ἀπὸ καπνὸ δὲν θὰ θεωρηθοῦν ἀπὸ κανένα, καπνιστὴ ἡ μῆ, πῶς στρέφονται ἐνάντια στοὺς καπνιστές.

Στὴν χώρα μας ἔχουμε ἀρκετὸ δρόμο νὰ διανύσουμε, γιὰ νὰ περάσουμε ἀπὸ τὸ σημερινὸ τριτοκοσμικὸ πλαίσιο σὲ ἕνα νέο, ποὺ θὰ σέβεται τὸ δικαίωμα τῆς ἐλεύθερης ἐπιλογῆς ὅλων. Ἡ εὐρωπαϊκὴ ἐμπειρία βοηθᾷ στὴν ἀνεύρεση λύσεων ποὺ προσδιάζουν στὴν ἐλληνικὴ κουλτούρα, μὲ κεντρικὸ ἄξονα: «Ἐπιλογὴ ἐλεύθερη τὸ κάπνισμα, ἀλλὰ προφυλάσσω ἀπὸ τὶς ἐπιλογές μου τοὺς συνανθρώπους μουν.

Γιὰ νὰ ζοῦμε ἄπαντες, καπνιστὲς καὶ μῆ, σὲ χώρους ἀνθρώπινους.

**ΔΕΝ ΒΑΖΩ
ΣΕ ΚΙΝΔΥΝΟ
ΚΑΙ ΤΗΝ
ΖΩΗ ΑΛΛΩΝ**

ΕΚΤΡΩΣΕΙΣ

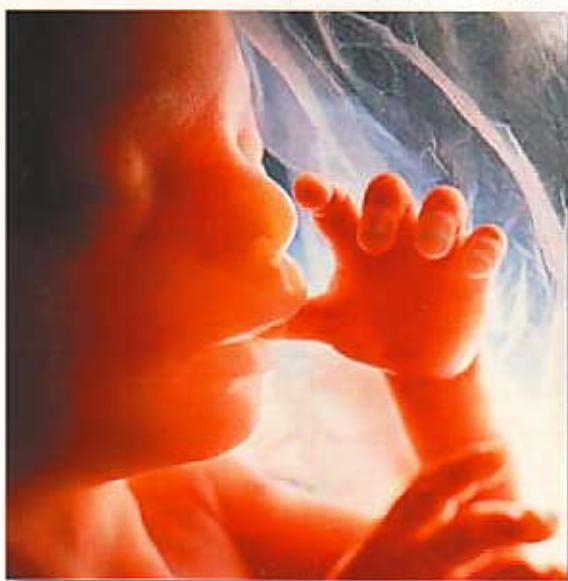
Γιατί τόση άπαγθρωπιά;

Πρωτοπόρ. Γρηγορίου Μπατιστάτου

Στήν αύγη τοῦ 21^{ου} αἰώνα, ποὺ δλοι μιλοῦν γιὰ πολιτισμό, ἐλευθερία καὶ δημοκρατία. Ποὺ οἱ «μεγάλοι» τῆς γῆς διαλαλοῦν περὶ τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων. Ποὺ οἱ διεθνεῖς - καὶ μη - ὁργανισμοὶ ἔχουν ἀναλάβει τὴν προστασία τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν λαῶν, τὴν ἴδια ὥρα, αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ποὺ τὰ λένε αὐτά, ἔχουν παρατήσει στά «ἄξητητα» τὰ ἑκατομμύρια ἔμβρυα, τὶς ἀνθρώπινες αὐτές ζωὲς ποὺ καταλήγουν καθημερινὰ στὰ καλάθια τῶν κλινικῶν.

Όταν εἰσέρχεται τὸ «ἰατρικό ἐργαλεῖο» μὲ τὶς εἰδικὲς ὁδοντωτές λαβίδες μέσα στὴν μήτρα τῆς γυναικας διὰ τοῦ τραχήλου - τὸ ὅποιο δὲν εἶναι βέβαια ὅπλο ή βόμβα, εἶναι δημος σαφέστατα καὶ αὐτὸ φονικὸ ὁργανο - τὸ ἔμβρυο ἀντιλαμβάνεται τὴν ἀπειλὴ καὶ ἀπομακρύνεται. Μαζεύεται σὲ μιὰ γωνιὰ ἀδύναμο καὶ ἀνήμπορο νὰ προστατεύει, ἀφοῦ ἀκόμα καὶ αὐτὴ ή μάνα του δὲν τὸ προστατεύει. Καὶ ὁ ἰατρός, αὐτὸς ποὺ ὁρκίστηκε νὰ ὑπηρετεῖ τὴν ύγεια καὶ τὴν ζωή, προχωρεῖ ἀδίστακτα στὴν διακοπὴ τῆς ζωῆς, τεμαχίζοντας τὸ ἔμβρυο, ἐνώ τὸ κεφάλι τοῦ ἔμβρυον συνθλίβεται μὲ εἰδικὸ ἐργαλεῖο, ποὺ ὀνομάζεται «κρανιοθραύστης». Καὶ τὸ παιδάκι αὐτὸ διαμελίζεται («έμβρυοτομή» ή «μέθιδος μὲ διαστολὴ καὶ ἐκκένωση») γενόμενο πλέον μιὰ ἄμορφη μᾶζα, δῶπος ἀκριβῶς ἀκούμε σ' ἔνα στυγεόδε ἔγκλημα, ποὺ τότε βέβαια τὸ καταδικάζουμε δλοι. Καὶ 'σένα μάνα ποὺ εἶναι ή ἀγκαλιὰ τῆς ψυχῆς σου γιὰ τὸ ἀγγελούδι σου; Ποὺ εἶναι τὸ μητρικό σου φίλτρο; Ποὺ εἶναι τὸ συναίσθημά σου; 'Οχι ἐκ τῶν ὑστέρων καὶ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς ἀλλὰ πρώτη ποὺ διέβαινες τὸ κατώφλι τοῦ νοσοκομείου.

Δὲν φοβᾶται κανένας τίποτα, ἀφοῦ δὲν θὰ ζητηθοῦν εὐθύνες ἀπὸ πουθενὰ γι' αὐτὸν τὸν θάνατο. Βλέπεις, τὸ ἄμεσο οἰκογενειακὸ περιβάλλον - πλὴν ἔξαιρέσεων - ηθελε νά «ξεφορτωθεῖ» αὐτὸ τὸ παιδάκι. Κάθε λογικὸς ἀνθρώπος ποὺ πιστεύει στὴν ἐλευθερία καὶ στὸ δικαίωμα τῆς ζωῆς θὰ περιμένει νὰ

έπειμβει κάποιος - ἔστω ἡ Πολιτεία, ποὺ θεσπίζει καὶ ἐφαρμόζει τοὺς νόμους. Δυστυχῶς ὅμως καὶ ἡ Πολιτεία νομιμοποιεῖ αὐτὴν τὴν πράξη. Δίνει τὸ δικαιώμα σέ μάνες ν' ἀφαιροῦν τὴν ζωὴ τοῦ παιδιοῦ τους καὶ αὐτὸ ἐν ὀνόματι τῆς δημοκρατίας. Ποὺ τὴν βοήκατε αὐτὴν τὴν δημοκρατία, κύριοι νομοθέτες; Ποιὰ ἡθικὴ σᾶς τὴν δίδαξε; Πῶς πιάσατε τὸ στυλὸ καὶ ὑπογράψατε αὐτὸν τὸν νόμο; Πῶς κοιμηθήκατε ἐκεῖνο τὸ βράδυ ποὺ βγῆκε ὁ ἐγκληματικὸς αὐτὸς νόμος καὶ πῶς κοιμᾶστε ἀπὸ τότε; Πῶς αἰσθάνεσθε ποὺ ἀπὸ ἑσᾶς ξεκίνησε αὐτὴ ή ἀνθρωποκτονία νόμιμα στὴν πατρίδα μας, σεῖς ποὺ ἔχετε κλήθει νὰ προστατεύετε τὰ δικαιώματα τῶν ἀνθρώπων, δυνατῶν καὶ ἀδυνάτων, ώς νομοθετικὰ δργανα; Μήπως αἰσθάνεσθε ὑπερήφανοι γιὰ τὸ ἐπίτευγμά σας; Μήπως αἰσθάνεσθε ίκανοποιημένοι ποὺ τελικὰ δὲν θὰ σᾶς ποῦν δπισθοδρομικοὺς καὶ παλαιομοδίτες ἀλλὰ προοδευτικούς; Μᾶλλον αὐτὸ φοβόσασταν. Οἱ δικαιολογίες σας, δτι τὸ παιδὶ θὰ γεννηθεῖ μὲ προβλήματα ύγειας ή δτι οἱ γονεῖς δὲν τὸ θέλουν καὶ ἐπομένως θὰ δυστυχήσει, εἶναι πολὺ φθηνές. Δὲν πείθετε οὔτε Θεὸ οὔτε ἀνθρώπους. Μὲ τὴν ἴδια «λογική» σας, ἀν ή ἔκτρωση δὲν εἶναι φόνος, τότε θεσπίστε καὶ ἔνα νόμο νὰ θανατώνονται ὅλα τὰ ἀνάπτηρα σωματικῶς ή διανοητικῶς καὶ ἐγκαταλελεψμένα ἀπὸ τοὺς γονεῖς τους παιδιὰ ποὺ ἔχουν γεννηθεῖ. Ποια εἶναι ή διαφορά; 'Οτι αὐτὰ τὰ ἔχουμε δεῖ, ἐνῷ τὰ ἄλλα δὲν τὰ ξέρουμε; 'Η μήπως δτι αὐτὰ εἶναι πιὸ μεγάλα ἀπὸ τὰ ἄλλα; Σᾶς ἐρωτοῦμε χωρὶς βέβαια νὰ περιμένουμε ἀπάντηση, ἀλλὰ οὔτε καὶ μᾶς ἐνδιαφέρει ή ἀπάντησή σας. Τὸ μόνο ποὺ περιμένουμε εἶναι τὴν μεταμέλειά σας. Έσας δλων ποὺ ψηφίσατε αὐτὸν τὸν νόμο ἀλλὰ καὶ ἑσᾶς δλων ποὺ τὸν διατηρεῖτε μέχρι σήμερα. **Περιμένουμε ἐμπράκτως τὴν μεταμέλειά σας.**

Καὶ ἐμεῖς δλοι ποὺ ἀποτελοῦμε τὰ μέλη αὐτῆς τῆς κοινωνίας, ἀς ποῦμε δχι σ' αὐτὴν τὴν τραγικότητα. Ας καταδικάσουμε αὐτὸὺς τοὺς φόνους καὶ ἀς ὑπερασπιστοῦμε τὰ ἀδύναμα καὶ ἀπροστάτευτα παιδιά μας - τὶς τόσο γλυκὲς καὶ τρυφερὲς αὐτὲς ὑπάρξεις. Αὐτὰ τὰ ἀγγελούδια τῆς γῆς. Ας συνειδητοποιησουμε ἐπὶ τέλους δτι τὰ δικαιώματά μας σταματοῦν ἔκει ποὺ ξεκίνουν τὰ δικαιώματα τῶν ἄλλων. Ας βάλουμε ἐπὶ τέλους ἔνα φρένο στὴν ἀσυδοσία μπροστὰ στὸ ιερῶτερο δημιούργημα τοῦ Θεοῦ, ποὺ λέγεται ἀνθρώπινη ζωή.